

บทความวิจัย

เรื่อง กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย:

กรณีศึกษารายการปกิณกะบันเทิง Six Sense

โดย

นางสาวณัชชา เวียงวิเศษ

รหัสนักศึกษา 05610788

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย

กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย:

กรณีศึกษารายการป๊อปปูล่าซันซิง Six Sense

ผู้เขียน

นางสาวณัชชา เวียงวิเศษ

อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย

อาจารย์ ดร.วิณา วุฒิจำนงค์

สาขาวิชา

เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

พระราชวังสนามจันทร์

ปีการศึกษา

2564

บทคัดย่อ

คำอุทานเป็นคำที่ทำหน้าที่แสดงเจตนาของผู้พูดให้ผู้ฟังเข้าใจ อีกทั้งยังปรากฏใช้ทั่วไปในทุกภาษาทั่วโลก งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจำแนกประเภทคำอุทานภาษาเกาหลี และเพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย ข้อมูลมาจากคำอุทานภาษาเกาหลีที่ปรากฏในรายการป๊อปปูล่าซันซิง Six Sense ภาค 1 และภาค 2 รวมจำนวน 304 คำ ผลการวิจัยพบว่าคำอุทานภาษาเกาหลีจำแนกตามเกณฑ์ความหมายได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) คำอุทานแท้ พบจำนวน 266 คำ และ 2) คำอุทานที่เกิดจากการนำคำในหมวดคำอื่นมาใช้เป็นคำอุทาน พบจำนวน 38 คำ หากใช้หน้าที่เป็นเกณฑ์จะสามารถจำแนกคำอุทานภาษาเกาหลีได้เป็น 12 ประเภท ที่พบมากคือคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ คำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจ และคำอุทานแสดงความสงสัยหรือไต่ถาม ด้านกลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย พบ 6 กลวิธี ได้แก่ การแปลตรงตัว การแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับ การแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออก การแปลโดยการเพิ่มความหมาย การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย และการแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าบริบทมีผลต่อกลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย ทำให้ผู้แปลสามารถแปลคำอุทานภาษาต้นฉบับเป็นภาษาฉบับแปลได้อย่างเหมาะสมกับผู้พูดหรือสถานการณ์ต่าง ๆ

คำสำคัญ: การแปล, คำอุทาน, คำอุทานภาษาเกาหลี, Six Sense

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องกลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย: กรณีศึกษารายการปิกนิกะบันเทิง Six Sense เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112-59 การศึกษาเอกเทศ หลักสูตรอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา

บทความวิจัยฉบับนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ ดร.วิณา วุฒิจํานงค์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำปรึกษาและให้ความรู้ในการดำเนินงานวิจัย รวมถึงตรวจและปรับแก้ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดีเยี่ยมมาโดยตลอด ตลอดจนให้กำลังใจ ในช่วงที่ผู้วิจัยพบเจออุปสรรคระหว่างดำเนินงานวิจัย บทความวิจัยในครั้งนี้จึงเสร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่คอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษาต่าง ๆ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ณัชชา เวียงวิเศษ

กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย: กรณีศึกษารายการป๊อปปูล่าซันซิง Six Sense¹

ณัชชา เวียงวิเศษ²

บทคัดย่อ

คำอุทานเป็นคำที่ทำหน้าที่แสดงเจตนาของผู้พูดให้ผู้ฟังเข้าใจ อีกทั้งยังปรากฏใช้ทั่วไปในทุกภาษาทั่วโลก งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจำแนกประเภทคำอุทานภาษาเกาหลี และเพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย ข้อมูลมาจากคำอุทานภาษาเกาหลีที่ปรากฏในรายการป๊อปปูล่าซันซิง Six Sense ภาค 1 และภาค 2 รวมจำนวน 304 คำ ผลการวิจัยพบว่าคำอุทานภาษาเกาหลีจำแนกตามเกณฑ์ความหมายได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) คำอุทานแท้ พบจำนวน 266 คำ และ 2) คำอุทานที่เกิดจากการนำคำในหมวดคำอื่นมาใช้เป็นคำอุทาน พบจำนวน 38 คำ หากใช้หน้าที่เป็นเกณฑ์จะสามารถจำแนกคำอุทานภาษาเกาหลีได้เป็น 12 ประเภท ที่พบมากคือคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ คำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจ และคำอุทานแสดงความสงสัยหรือโต้เถียง ด้านกลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย พบ 6 กลวิธี ได้แก่ การแปลตรงตัว การแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับ การแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออก การแปลโดยการเพิ่มความหมาย การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย และการแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าบริบทมีผลต่อกลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย ทำให้ผู้แปลสามารถแปลคำอุทานภาษาต้นฉบับเป็นภาษาฉบับแปลได้อย่างเหมาะสมกับผู้พูดหรือสถานการณ์ต่าง ๆ

คำสำคัญ: การแปล, คำอุทาน, คำอุทานภาษาเกาหลี, Six Sense

---

¹บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา 450 112-59 การศึกษาเอกเทศ หลักสูตรอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2564

²นักศึกษาคณะอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา (ภาษาเกาหลี) คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

1. คำนำ

คำอุทานคือคำหรือกลุ่มคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ของผู้พูด ซึ่งเป็นคำที่ไม่จัดเข้าเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค และไม่เป็นส่วนของภาคประธานหรือภาคแสดง คำอุทานจึงเป็นเพียงคำที่ทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านรับรู้ว่าคุณพูดมีความรู้สึกอย่างไร เช่น ดีใจ เสียใจ ประหลาดใจ ตกใจ (เปรมจิต ชนะวงศ์, 2538: 234)

คำอุทานเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่พบในทุกภาษาทั่วโลก (รุ่งทิwa ฉัททันต์ศรีศรี, 2554: 1) ทั้งในบริบทการสื่อสารด้วยการพูดและในบริบทการสื่อสารด้วยการเขียน ผู้ใช้ภาษาใช้คำอุทานกันทั่วไปในชีวิตประจำวันทั้งแบบเจตนาและไม่เจตนา สังเกตได้จากในบทสนทนาในชีวิตประจำวัน ตลอดจนในงานเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น ข่าวหนังสือพิมพ์ นวนิยาย กวีนิพนธ์ หรือการ์ตูน เนื่องจากการใช้คำอุทานจะช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจสภาวะทางอารมณ์และเจตนาที่แท้จริงของผู้ส่งสารได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

นอกจากบทบาทในการแสดงอารมณ์และเจตนาของผู้ส่งสารแล้ว คำอุทานในแต่ละภาษายังสามารถสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษานั้น ๆ ได้อีกด้วย เช่น ในภาษาไทย คำว่า “เวรกรรม” หรือ “กรรมเวร” เป็นคำอุทานที่ใช้แสดงความรู้สึกเหนียวใจหรือปลงที่ได้ประสบเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึง คำอุทานดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าคนในสังคมวัฒนธรรมไทยมีความเชื่อเรื่องเวรกรรม หรือในภาษาอังกฤษ คำว่า “OMG” ซึ่งย่อมาจาก “Oh my god” นั้นเป็นคำอุทานที่ใช้แสดงความรู้สึกประหลาดใจหรือตกใจ คำอุทานดังกล่าวก็สะท้อนให้เห็นว่าผู้ใช้ภาษาอังกฤษนั้นเคารพนับถือพระเจ้า

หากพิจารณาการใช้คำอุทานในภาษาต่าง ๆ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าภาษาเกาหลีนั้นเป็นภาษาหนึ่งที่ปรากฏการใช้คำอุทานอยู่บ่อยครั้ง อาจเนื่องมาจากการที่ชาวเกาหลีมักจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ และมีลักษณะนิสัยที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกออกมาอย่างชัดเจน (Rhee, 1995: 3) ด้วยเหตุนี้ในภาษาเกาหลีจึงมีคำอุทานจำนวนมาก ทั้งนี้ ในการใช้คำอุทานนั้น ผู้ฟังต้องฟังน้ำเสียงของผู้พูดด้วยว่าผู้พูดต้องการสื่ออารมณ์อะไร เนื่องจากคำอุทานในภาษาเกาหลีนั้นสามารถสื่อได้หลายความหมาย (Yuwadee, 2018: ออนไลน์)

หากกล่าวถึงข้อมูลการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของชาวเกาหลี ข้อมูลประเภทหนึ่งที่น่าสนใจก็คือรายการโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการปิกนิกะบันเทิง (Variety Show) เนื่องจากการถ่ายทำรายการดังกล่าว ผู้ผลิตรายการจะกำหนดเพียงรูปแบบของรายการโดยสังเขปเท่านั้น แต่ไม่ได้กำหนดบทพูดที่แน่นอนเหมือนบทละครโทรทัศน์ ดังนั้น ถ้อยคำที่ปรากฏในรายการปิกนิกะบันเทิงส่วนใหญ่จึงมักเป็นถ้อยคำของผู้ร่วมรายการเอง ไม่ได้เป็นบทพูดที่ผู้ผลิตรายการกำหนดไว้ล่วงหน้า ด้วยเหตุนี้ รายการโทรทัศน์ประเภทรายการปิกนิกะบันเทิงจึงนับเป็นตัวอย่างที่ดีตัวอย่างหนึ่งที่สามารถแสดงให้เห็นลักษณะการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติของชาวเกาหลีได้

อนึ่ง รายการปิกนิกะบันเทิงเกาหลีรายการหนึ่งที่ได้รับคามนิยมมากคือรายการ Six Sense รายการ Six Sense ภาค 1 ออกอากาศทุกวันพฤหัสบดี เวลา 20.40 น. ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง tvN เริ่มออกอากาศตอนแรกในวันพฤหัสบดีที่ 3 กันยายน 2563 และได้รับคะแนนมาตรฐานคามนิยม (Rating) สูงถึง 3.768 ในการออกอากาศของตอนแรก (NielsenKorea, 2563: ออนไลน์) นอกจากนี้ ตอนอื่น ๆ ของ

รายการก็ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ผู้ผลิตรายการผลิตรายการ Six Sense ภาค 2 ขึ้นเพิ่มเติม ออกอากาศทุกวันศุกร์ เวลา 20.40 น. ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง tvN เช่นเดียวกับภาคแรก เริ่มออกอากาศ ตอนแรกในวันศุกร์ที่ 25 มิถุนายน 2564

รายการ Six Sense เป็นรายการที่มุ่งนำเสนอความบันเทิงให้แก่ผู้ชม เนื้อหาของรายการเกี่ยวข้องกับ การออกตามหา “ของจริง” และ “ของปลอม” โดยผู้ร่วมรายการต้องวิเคราะห์ว่าโจทย์ที่ผู้ผลิตรายการ กำหนดให้นั้นสิ่งใดเป็นของจริงและสิ่งใดเป็นของปลอม เช่น ร้านอาหาร เมนูอาหาร หมอดู และเศรษฐี (Prangmprang, 2564: ออนไลน์) ด้วยลักษณะเนื้อหาดังกล่าว ในทุกตอนของรายการ Six Sense จึงปรากฏ เหตุการณ์ที่น่าประหลาดใจหรือผิดไปจากความคาดหมายหลายเหตุการณ์ ผู้ร่วมรายการหลายคนมักแสดง อารมณ์ความรู้สึกของตน ตลอดจนกล่าวคำอุทานออกมาอย่างไม่เจตนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่ ผู้ร่วมรายการได้ทราบคำตอบแล้วว่าสิ่งใดเป็นของปลอม

นอกจากรายการ Six Sense จะได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศเกาหลีแล้ว รายการดังกล่าวก็ยัง ได้รับการเผยแพร่ไปยังต่างประเทศ รวมถึงประเทศไทยก็ได้ซื้อลิขสิทธิ์รายการมาเผยแพร่ย้อนหลังผ่านเว็บไซต์ www.viu.com และแอปพลิเคชัน VIU และเพิ่มบทบรรยายภาษาไทยเพื่อให้ผู้ชมรายการชาวไทยสามารถ เข้าใจเนื้อหาของรายการ ตลอดจนเข้าใจบทสนทนาของผู้ร่วมรายการได้ ดังนั้น การแปลบทบรรยายภาษาไทย จึงนับเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้ชมเข้าใจภาษาต้นฉบับของรายการและชมรายการได้อย่างสนุกสนาน

ในรายการ Six Sense ที่เผยแพร่ในประเทศไทย ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าการแปลบทบรรยายภาษาไทย ของรายการนั้นน่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลคำอุทาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ฮัล!

เฮ้อ!

คำอุทานภาษาเกาหลี	ฮัล
คำอ่าน	ฮอล
ความหมาย	เฮ้อ
คำแปล	โอโฮ

จากตัวอย่างข้างต้น คำว่า “ฮัล” /ฮอล/ ซึ่งแปลว่า “เฮ้อ” เป็นคำอุทานที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงความรู้สึก เหนื่อยใจ บทบรรยายภาษาไทยแปลคำอุทานดังกล่าวว่า “โอโฮ” ซึ่งเป็นคำอุทานที่ใช้แสดงความรู้สึก ประหลาดใจ ตัวอย่างที่ 1 นี้ใช้กลวิธีการแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออก กลวิธีดังกล่าวทำให้ผู้รับสารเข้าใจ อารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดได้อย่างชัดเจน ทั้งยังเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ผู้พูดประสบอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 2

대박!

ว้าว!

คำอุทานภาษาเกาหลี	대박
คำอ่าน	แท-บัค
ความหมาย	สุดยอด
คำแปล	ว้าว

จากตัวอย่างข้างต้น คำว่า “대박” /แท-บัค/ ซึ่งแปลว่า “สุดยอด” เป็นคำวิเศษณ์ บทบรรยายภาษาไทยแปลคำอุทานดังกล่าวว่า “ว้าว” ซึ่งเป็นคำอุทานที่ใช้เพื่อแสดงความรู้สึกประหลาดใจ ตัวอย่างที่ 2 นี้ ใช้กลวิธีการแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำ กลวิธีดังกล่าวทำให้ผู้รับสารเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดได้อย่างชัดเจน ทั้งยังช่วยสร้างสัมพันธภาพในบทสนทนา ทำให้บทสนทนานั้นต่อเนื่องและสละสลวยยิ่งขึ้นอีกด้วย

จากตัวอย่างที่กล่าวถึงข้างต้น จะเห็นว่าคำอุทานภาษาเกาหลีนั้นมีหลายประเภท อีกทั้งการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยก็ใช้กลวิธีที่หลากหลาย อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำอุทานภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยนั้น เท่าที่ผู้วิจัยสำรวจพบกลับมีเพียงงานวิจัยที่ศึกษาการแปลคำอุทานในหนังสือการ์ตูนของวอลท์ ดิสนีย์เป็นภาษาไทย (สมภพ ใหญ่โสมานัง, 2544) และงานวิจัยที่ศึกษาการแปลคำอุทานในวรรณกรรมเรื่อง Harry Potter and the order of the phoenix และ Harry Potter and the half-blood prince (เบญจมา บุญเต็ม, 2550) เท่านั้น ส่วนงานวิจัยที่ศึกษาการแปลคำอุทานเป็นภาษาอื่น ๆ พบงานวิจัยที่ศึกษาการแปลคำอุทานภาษาอังกฤษเป็นภาษาอินโดนีเซีย (Pusandha, 2008) งานวิจัยที่ศึกษาการแปลคำอุทานภาษาอินโดนีเซียเป็นภาษาอังกฤษ (Nadyah, 2019) และงานวิจัยที่ศึกษาการแปลคำอุทานภาษาอังกฤษเป็นภาษาโปแลนด์ (Drzazga, 2021) แต่ยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการแปลคำอุทานที่ปรากฏในรายการปกิณกะบันเทิง Six Sense เพื่อมุ่งตอบคำถามวิจัยว่า คำอุทานภาษาเกาหลีสามารถจำแนกได้เป็นกี่ประเภท และการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยนั้นใช้กลวิธีการแปลกลวิธีใดบ้าง

บทความวิจัยนี้ประกอบด้วยหัวข้อวัตถุประสงค์ แนวคิดหรือทฤษฎีในการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ผลการวิจัยเรื่องการจำแนกประเภทคำอุทานภาษาเกาหลี ผลการวิจัยเรื่องกลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย และอภิปรายผลการวิจัย

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อจำแนกประเภทคำอุทานภาษาเกาหลี
2. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย

3. แนวคิดหรือทฤษฎีในการศึกษาวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย: กรณีศึกษารายการปกิณกะบันเทิง Six Sense” มีวัตถุประสงค์เพื่อจำแนกประเภทคำอุทานภาษาเกาหลี และเพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 แนวคิดเรื่องคำอุทาน

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2499: 76) ให้คำจำกัดความของคำอุทานไว้ว่า

คำอุทานหมายถึงคำพวกหนึ่งที่ถูกเปล่งออกมา ไม่มีความหมายแปลเหมือนคำชนิดอื่น แต่ให้ทราบความต้องการ หรือนิสัยใจคอว่าเป็นอย่างนั้น อย่างนี้เท่านั้น เช่น เออ! เอ๊ะ! โอ๊ย! บางทีก็นำคำที่มีคำแปลมาเปล่งเป็นอุทานก็มี เช่น พุทโธ! อนิจจา! เจ้าเอ๊ย! ซึ่งเป็นเพียงคำที่บอกอาการหรือความรู้สึกของผู้พูดเท่านั้น

พระยาอุปกิตศิลปสาร จำแนกคำอุทานออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. คำอุทานบอกอาการ คือคำอุทานที่ถูกเปล่งออกมาเพื่อให้รู้จักอาการต่าง ๆ ของผู้พูด 8 ประการ ได้แก่

- 1.1 แสดงอาการร้องเรียกหรือบอกให้รู้ตัว เช่น เฮ้ย! แนะ! ้วย! เฮ!
- 1.2 แสดงอาการโกรธเคือง เช่น ดูดู! เหม่! ชิ ๆ!
- 1.3 แสดงอาการประหลาดใจหรือตกใจ เช่น เอ๊ะ! คุณพระ! แหม! แม่เจ้า้วย!
- 1.4 แสดงอาการสงสารหรือปลอบโยน เช่น พุทโธ! อนิจจา! เจ้าเอ๊ย!
- 1.5 แสดงอาการเข้าใจหรือรับรู้ เช่น อ้อ! หือ! เออ!
- 1.6 แสดงอาการเจ็บปวด เช่น อ๊วย! อ๊วยหนา! โอ๊ย! โอ๊ย!
- 1.7 แสดงอาการสงสัยหรือไต่ถาม เช่น หือ! หา! หนอ!
- 1.8 แสดงอาการห้ามหรือทักท้วง เช่น ไฮ้! หือหือ! ฮ้า!

2. คำอุทานเสริมบท คือคำอุทานที่ผู้พูดกล่าวเพิ่มเติมถ้อยคำเสริมคำ เช่น ลูกเต้า เลขผา ซึ่งเกิดขึ้นเพราะภาษาไทยเป็นคำน้อยพยางค์จึงมีการเพิ่มเติมคำเพื่อเพิ่มเสียงให้ยาวขึ้น โดยไม่คำนึงถึงความหมายของคำที่เสริมนั้นเลย

นอกจากนี้ เปรมจิต ชนวงค์ (2538: 234) ยังกล่าวถึงคำอุทานว่า

คำอุทานเป็นคำที่เปล่งออกมา เพื่อแสดงอารมณ์ของผู้พูด ซึ่งเป็นคำที่ไม่จัดเข้าเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค และไม่เป็นส่วนของภาคประธานหรือภาคแสดง คำอุทานเป็นคำที่ทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านรู้ว่าผู้พูดมีความรู้สึกอย่างไร เช่น ดีใจ เสียใจ ประหลาดใจ ตกใจ หรือเป็นคำที่ใช้ต่อถ้อยคำ เพื่อเสริมบทให้บริบูรณ์ยิ่งขึ้น

ด้านการจำแนกประเภทคำอุทาน เปรมจิต ชนวงค์ (2538) จำแนกประเภทคำอุทานออกเป็น 2 ชนิด คือคำอุทานบอกอาการและคำอุทานเสริมบทเช่นเดียวกับพระยาอุปกิตศิลปสาร (2499) แต่จำแนกประเภทย่อยให้ละเอียดยิ่งขึ้น ดังนี้

1. คำอุทานบอกอาการ ใช้ใน 2 ลักษณะ ได้แก่

1.1 ใช้แสดงความรู้สึกต่าง ๆ มักใช้ในการพูดมากกว่าการเขียน แต่ถ้าใช้ในการเขียนก็จะเขียนตามที่พูดและนิยมใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) หลังคำอุทานนั้น ๆ ด้วย เช่น ชี ชีชะ โธ่ แหม เอ๊ะ

1.2 ใช้เป็นคำขึ้นต้นในการแต่งคำประพันธ์เพื่อแสดงความรำพึง รำพัน วิงวอน หรือปลอบโยน เช่น อ้า โอ้ โอ้วว่า

2. คำอุทานเสริมบท เป็นคำที่ใช้เป็นคำสร้อยหรือคำเสริมเพื่อให้มีคำครบถ้วนตามที่ต้องการ หรือให้ความกระชับ หรือสละสลวยขึ้น แบ่งตามลักษณะการใช้ได้ 3 ประการ ได้แก่

2.1 คำสร้อย คือคำที่ใช้ลงท้ายในบทประพันธ์ประเภทร้อยกรองประเภทโคลงและร่าย เช่น เอย เฮย คำอุทานลักษณะนี้เป็นเพียงคำที่เติมลงไปเพื่อให้บทประพันธ์มีพยางค์

2.2 คำแทรก คือคำที่ใช้แทรกระหว่างคำหรือข้อความมี 2 ประเภทคือ

2.2.1 ใช้เป็นบทบุรณ คือคำที่ทำให้บทประพันธ์มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามฉันทลักษณ์ เช่น เวียนมาลีเวียนมาไป แต่งอเนกนุประการ

2.2.2 ใช้ประกอบข้างหลังคำหรือข้อความให้มีความกระชับหรือสละสลวยขึ้น เช่น แมวเอ๋ยแมวเหมียว กบเอ๋ยทำไมถึงร้อง

2.3 คำเสริม หมายความว่าคำที่เสริมถ้อยคำให้ยืดยาวออกไปแต่ไม่ต้องการความหมาย เพียงแต่ต้องการให้เกิดความคล้องจองหรือเพื่อให้ออกเสียงได้สะดวก มี 3 ลักษณะ ดังนี้

2.3.1 คำที่สอดลงไประหว่างคำเดิม เพื่อให้เป็นสะพานเสียงทอดสัมพันธ์ระหว่างคำหน้ากับคำหลัง เช่น ได้ดิบได้ดี ลูกเต้าเหล่าใคร

2.3.2 คำเสริมที่เลียนเสียงเดิม เป็นคำที่เสริมข้างหน้าหรือข้างหลังคำเดิมก็ได้ ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีความหมายอะไร แต่เติมเข้ามาเพื่อเพิ่มเสียงให้ยาวออกไปและทำให้เกิดความกระชับ ใช้ในภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน เช่น กระจุกกระจิกเดี่ยว การบั้งการบ้าน หนังสือหนังหา

2.3.3 คำเสริมที่เพิ่มเข้ามาเพื่อเติมเสียงให้เต็มตามที่เคยใช้ในที่อื่น เช่น ต่อยชื่อขนมมาบานบุรีเลย วันนี้ฉันจะนอนให้เปรมประชากรไปเลย

นอกจากแนวคิดเรื่องคำอุทานที่กล่าวถึงข้างต้นแล้ว ยังมีอีกแนวคิดหนึ่งของ เรื่องเดช ปันเขื่อนขัตติย (2540: 202) ที่ได้ให้นิยามของคำอุทานไว้ว่า

คำอุทานคือคำหรือกลุ่มคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ดีใจ ตกใจ เสียใจ เป็นต้น เมื่อพิจารณาโดยหน้าที่ในประโยค คำอุทานทำหน้าที่เสริมประโยค โดยจะปรากฏเป็นอิสระหน้าประโยคเสมอ และมักจะมีเสียงที่ดังเด่น หรือเน้นเสียงมากกว่าคำหรือกลุ่มคำอื่น ๆ ในภาษาเขียนมักจะใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับที่ท้ายคำอุทานเสมอ

จากนิยามดังกล่าว จะเห็นว่าแนวคิดของเรื่องเดช ปันเขื่อนขัตติย (2540) นี้แตกต่างกับแนวคิดที่กล่าวถึงก่อนหน้า ในแง่ที่ว่า พระยาอุปกิตศิลปสาร (2499) และเปรมจิต ชนวงษ์ (2538) จำแนกคำอุทานออกเป็น 2 ชนิด คือคำอุทานแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกและคำอุทานเสริมบท แต่เรื่องเดช ปันเขื่อนขัตติย (2540) เห็นว่าคำอุทานที่แท้จริงควรเป็นคำแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกต่าง ๆ เท่านั้น ส่วนคำอุทานเสริมบทไม่ใช่คำแสดงอารมณ์ดังกล่าว เป็นเพียงคำเสริมที่เป็นหน่วยประสานที่ไร้ความหมาย ซึ่งเป็นคำนามหรือคำกริยา เช่น วัตวาทาราม สิงสาราสัตว์ จึงไม่ควรจัดเป็นคำอุทาน ดังนั้น เรื่องเดช ปันเขื่อนขัตติย (2540: 202-203) จึงใช้จำนวนพยางค์เป็นเกณฑ์ในการจำแนกประเภทของคำอุทานภาษาไทยออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. คำอุทานพยางค์เดียว มักจะมีจำนวนมากกว่าคำอุทานหลายพยางค์ คำที่แสดงอารมณ์เดียวกันอาจใช้คำอุทานได้หลายชนิด เช่น เฮ้ย, แน่ะ, นี, ้วย! ใช้แสดงอารมณ์เมื่อต้องการเรียกเพื่อบอกให้ผู้เรียกรู้สึกตัว เอ๊ะ, เอ, เอ, โอ! ใช้แสดงอารมณ์เมื่อรู้สึกประหลาดใจ หือ, หา! ใช้แสดงอาการสงสัย

2. คำอุทานหลายพยางค์ มี 2 ลักษณะ คือคำอุทานที่เป็นคำซ้ำและไม่ใช้คำซ้ำ คำอุทานที่เป็นคำซ้ำอาจเป็นคำอุทานสองคำประสมกัน หรือคำอุทานประสมกับคำอื่นเป็นวลีหรือประโยค เช่น ชะ ๆ ชิชะ! ใช้แสดงอาการโกรธเคือง คุณพระ! ใช้แสดงอาการประหลาดใจ โธ่เอ๊ย, อนิจจัง! ใช้แสดงอาการสงสารหรือปลอบโยน

นอกจากเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กล่าวถึงข้างต้นแล้ว พรทิพย์ ฉีดฉินนภา (2544: 170) ยังเสนอแนวทางการจำแนกประเภทคำอุทานอีกแนวทางหนึ่ง คือการใช้ระดับภาษาเป็นเกณฑ์ในการจำแนกประเภทคำอุทาน การใช้เกณฑ์ดังกล่าวทำให้สามารถจำแนกคำอุทานได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. คำอุทานที่เป็นภาษาสุภาพ สามารถใช้ได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เช่น โธ่! พุ่โธ่! คุณพระช่วย! อนิจจัง! อนิจจา! โอ! เอ๊ะ!

2. คำอุทานที่เป็นภาษาปาก ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาที่ค่อนข้างจะไม่สุภาพ มักใช้ในภาษาพูดเท่านั้น เช่น โอ้โห! อื้อฮือ! เฮ้ย! ้วย! จริงเหรอนี้! เหวอ! โธ่เว้ย! โธ่ว๊อย!

จากนิยามของคำอุทานที่กล่าวถึงข้างต้น สรุปได้ว่าคำอุทานคือคำหรือกลุ่มคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด เพื่อให้ผู้ฟังทราบว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไร คำที่เปล่งออกมานั้นไม่จัดเป็น

ส่วนใดส่วนหนึ่งในประโยค สามารถใช้ได้อย่างอิสระ แต่ต้องพิจารณาการใช้คำอุทานตามบริบท เนื่องจากคำอุทานสามารถสื่อถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูดที่แตกต่างกันได้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องคำอุทานที่ได้กล่าวถึงข้างต้นเป็นแนวทางในการคัดเลือกข้อมูลและวิเคราะห์ประเภทคำอุทานภาษาเกาหลีต่อไป

3.2 ทฤษฎีการแปล

ทฤษฎีการแปลส่วนใหญ่เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับภาษาต้นฉบับและการถ่ายทอดความหมาย ทฤษฎีการแปลของไนดา (Nida, 1964: 2 อ้างถึงใน สัจฉวี สายบัว, 2533: 2) อธิบายว่าการแปลเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความหมายและการถ่ายทอดรูปแบบของการเสนอความหมายของข้อความในภาษาหนึ่งเป็นภาษาหนึ่ง ทฤษฎีการแปลของไนดาแสดงให้เห็นว่าการแปลไม่ใช่เรื่องของการเสนอความหมายเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงรูปแบบของการเสนอความหมาย เช่น การใช้เสียง คำ วลีหรือประโยค และข้อความที่ประกอบด้วยประโยคหลาย ๆ ประโยค ดังนั้น การเรียงคำหรือการจัดวางวลีก่อนหลังจึงมีส่วนสำคัญที่ผู้แปลจะต้องพิจารณาและถ่ายทอดจากต้นฉบับมาเป็นฉบับแปลด้วย

นอกจากนี้ การแปลที่ดียังควรคำนึงถึงความเหมาะสมระหว่างภาษาต้นทางและภาษาปลายทางอีกด้วย ทฤษฎีของนิวมาร์ก (Newmark, 1984: 19) อธิบายว่าการแปลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ โดยศาสตร์นั้นเป็นการศึกษาภาษา ส่วนศิลป์นั้นเป็นการประยุกต์ใช้ทักษะและรสนิยมในการผลิตตามหลักสุนทรียศาสตร์ ซึ่งทั้งศาสตร์และศิลป์ต่างต้องพึ่งพากัน จึงจะช่วยให้ผู้แปลสามารถเลือกวิธีการแปลให้เหมาะสมกับงานแปลประเภทต่าง ๆ และทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ของภาษากับความคิดและความหมาย รวมทั้งเข้าใจวัฒนธรรมอันจะทำให้สามารถตีความและเข้าใจสารต่าง ๆ ได้

สัจฉวี สายบัว (2533: 5) กล่าวว่า การแปลเป็นศาสตร์ที่มีหลักเกณฑ์และมีการศึกษาในเชิงทฤษฎีมานานแล้ว และวิชาแขนงอื่น ๆ ก็มีส่วนช่วยในการวิเคราะห์การแปล ดังนี้

1. ภาษาศาสตร์เปรียบเทียบ เป็นทฤษฎีที่ให้หลักการศึกษเปรียบเทียบเพื่อหาความคล้ายคลึงและความแตกต่างของภาษา 2 ภาษา คือภาษาของต้นฉบับและภาษาของฉบับแปล

2. ภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา เป็นทฤษฎีการศึกษาลักษณะคำพูดประเภทต่าง ๆ และการศึกษาการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้แปลสามารถจับความหมายในต้นฉบับได้ครบถ้วนและใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้แปลเลือกลักษณะคำพูดที่เหมาะสมกับงานแปลได้

3. วรรณคดีวิจารณ์ หลักเกณฑ์ในการประเมินคุณสมบัติของตัวบท ไม่ว่าจะเป็นตัวบทประเภทวรรณกรรมหรือประเภททั่วไป ผู้แปลควรรู้ว่างานเขียนที่มีคุณสมบัติอย่างไร ในฐานะที่ผู้แปลเป็นทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสาร นอกจากนี้ผู้แปลควรมีหลักในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการอ่านเชิงวิจารณ์ เพื่อจับความหมายให้ได้ครบถ้วน

4. ตรรกวิทยาและวิชาปรัชญา เนื่องจากปรัชญาและตรรกวิทยาเป็นพื้นฐานสำคัญของวิชาที่ว่าด้วยความหมายและการใช้คำสื่อความหมาย ดังนั้นศาสตร์ทั้ง 2 แขนงนี้จึงมีบทบาทอย่างมากในการวางหลัก

การแปล ซึ่งการผลิตงานแปลทุกประเภท ผู้แปลต้องเลือกคำและเลือกประโยคที่ภาษาต้นฉบับต้องการจะสื่อ ทัศนียภาพนี้จึงเกิดขึ้นเพื่อให้ผู้แปลสามารถจับความหมายของประโยคนั้นได้ถูกต้อง

5. มานุษยวิทยา เป็นการเน้นความสนใจไปในด้านการใช้สัญลักษณ์เพื่อแสดงค่านิยมต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น การศึกษาระบบการนับญาติกันของสมาชิกในสังคม เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดประเภทของคำ และความหมายของประโยค ซึ่งเป็นประโยชน์ที่ดีต่อผู้แปล

จากทฤษฎีการแปลที่กล่าวถึงข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การแปลไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของการศึกษาคำศัพท์ และไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังเป็นการศึกษาวิชาการเพื่อประมวลความรู้ในวิชาการด้านอื่น ๆ อันจะเป็นประโยชน์ในงานแปลด้วย ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการแปลของไนดา (Nida, 1964) และนิวมาร์ก (Newmark, 1984) เป็นแนวทางในการศึกษากลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำอุทานในภาษาต่าง ๆ

สมภพ ไชยโสมานัง (2544) ศึกษาเรื่อง “การศึกษากการแปลคำอุทานในหนังสือการ์ตูนของวอลท์ ดิสนีย์ เป็นภาษาไทย” โดยใช้แนวคิดเรื่องหน้าที่และการสื่อความหมายในคำอุทานของอเมกา (Ameka, 1992) ข้อมูลมาจากคำอุทานที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนเรื่อง “มิกค์และสหาย” และ “ซิปกับเดลเหล่านักสู้ผู้พิทักษ์” ผลการวิจัยพบว่าคำอุทานมี 3 หน้าที่ ได้แก่

1. แสดงสภาวะทางจิตใจของผู้พูด มี 2 ประเภทย่อย ดังนี้

1.1 คำอุทานที่สื่ออารมณ์ความรู้สึก เป็นคำอุทานที่ใช้สื่ออารมณ์อันเกิดจากสภาพจิตใจของผู้พูด โดยคำอุทานประเภทนี้สามารถสื่ออารมณ์ได้ 25 อารมณ์ เช่น อารมณ์โกรธ ไม่พอใจ รำคาญ สนุกสนาน ประชดประชัน ตกใจ

1.2 คำอุทานที่สื่อการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด เป็นคำอุทานที่ผู้พูดใช้สื่อความหมายว่าตนเองรับรู้หรือตระหนักในสิ่งต่าง ๆ

2. แสดงท่าทีของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง เป็นคำอุทานที่กระตุ้นให้ผู้ฟังปฏิบัติตามความต้องการของผู้พูด

3. สร้างความต่อเนื่องของบท เป็นคำอุทานที่ผู้พูดใช้เพื่อกระตุ้นให้บทสนทนามีความไหลลื่น และสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดได้ด้วย ทั้งนี้ คำอุทานที่ทำหน้าที่สร้างความต่อเนื่องของบทสนทนาส่วนใหญ่จะปรากฏในบทสนทนามากกว่าปรากฏในข้อความ

เบญจมา บุญเติม (2550) ศึกษาเรื่อง “การแปลคำอุทานในวรรณกรรมเรื่อง Harry Potter and the order of the phoenix และ Harry Potter and the half-blood prince” งานวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บริบทที่มีผลต่อการเลือกใช้คำในการแปลคำอุทาน และเพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำอุทาน ข้อมูลมาจากคำอุทานที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่อง Harry Potter and the order of the phoenix และ Harry Potter and the half-blood prince ของ เจ. เค. โรว์ลิง (J. K. Rowling) และคู่มือแปลคือ แฮร์รี่ พอตเตอร์กับภาคีนกฟีนิกซ์ และ แฮร์รี่ พอตเตอร์กับเจ้าชายเลือดผสม ของสุมาลี บำรุงสุข ผลการวิจัยพบว่าบริบทที่ส่งผลต่อการเลือกใช้คำแปลในการแปลคำอุทานสามารถแบ่งได้เป็น 4 บริบท ได้แก่ บริบททาง

ความหมาย บริบททางสังคม บริบททางวัฒนธรรม และบริบทที่เป็นลักษณะเฉพาะของตัวละคร ส่วนกลวิธีที่ใช้ พบว่ามีกลวิธีการแปลคำอุทานทั้งสิ้น 11 กลวิธี จัดกลุ่มได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. การแปลเป็นคำอุทาน คือการแปลคำอุทานในต้นฉบับให้เป็นการที่ยังทำหน้าที่เป็นคำอุทานเช่นเดิม ได้แก่ การแปลเป็นคำอุทานแท้ การแปลเป็นคำอุทานเสริม การแปลเป็นคำอุทานวลี และการทับศัพท์ ซึ่งเกิดจากการเทียบเคียง การแปลแบบตรงตัว รวมถึงการทับศัพท์

2. การแปลโดยเปลี่ยนประเภทของคำ คือการแปลโดยเปลี่ยนแปลงประเภทของคำในต้นฉบับซึ่งเดิมคือคำอุทาน ให้เป็นคำประเภทอื่นในฉบับแปล ได้แก่ การแปลเป็นคำเรียกขาน การแปลเป็นคำเสริม การแปลเป็นคำเชื่อม การแปลเป็นคำหรือประโยคแสดงคำถาม และการแปลเป็นคำหรือกลุ่มคำอื่น ๆ เพื่อแสดงความต้องการ เจตนา หรือสร้างความต่อเนื่องในบทสนทนาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3. การแปลโดยเพิ่มความ คือการเพิ่มคำหรือข้อความเพื่อช่วยแสดงความหมายนัยยะของคำอุทานให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4. การละไม่แปล คือการละไม่แปลคำอุทานในประโยคหรือข้อความ เนื่องจากมีบริบทอื่น ๆ ช่วยแสดงสภาวะจิตใจของผู้พูดหรือความตั้งใจของผู้พูดชัดเจนอยู่แล้ว หรือคำอุทานที่สามารถละไม่แปลได้

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการแปลและหน้าที่ในการสื่อความหมายพบว่ากลวิธีการแปลเป็นคำอุทานจะพบในคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงสภาวะจิตใจ กลวิธีการแปลโดยเปลี่ยนประเภทของคำ จะพบในการแปลคำอุทานที่ทำหน้าที่สร้างความต่อเนื่องในบทสนทนา กลวิธีการแปลโดยเพิ่มความพบในคำอุทานที่ทำหน้าที่เพื่อการรับรู้ข้อมูลในภาษาปลายทาง ส่วนกลวิธีการละไม่แปล พบในคำอุทานที่ทำหน้าที่สร้างความต่อเนื่องในบทสนทนา อย่างไรก็ตาม ในการแปล ผู้แปลสามารถเลือกใช้คำแปลโดยอิงตามความเชื่อในวัฒนธรรมของภาษาปลายทาง เพื่อให้ผู้อ่านฉบับแปลเข้าใจความรู้สึกของผู้พูดได้มากยิ่งขึ้น หรือในกรณีที่ไม่สามารถหาคำอุทานที่แสดงถึงความเชื่อของคนในวัฒนธรรมภาษาปลายทางได้ ผู้แปลก็สามารถเลือกใช้คำอุทานอื่น ๆ ที่เป็นธรรมชาติมากกว่าที่จะใช้คำอุทานจากภาษาต้นทางได้

พูซานดยา (Pusandha, 2008) ศึกษาเรื่อง “Translation analysis of English interjection in Danielle Steel’s *Fine Things* into Indonesian version: *Yang Terindah*” งานวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อหาความหมายของคำแปล และเพื่อจัดประเภทคำอุทานภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาอินโดนีเซีย รวมถึงวิเคราะห์ความถูกต้องของคำแปลตามบริบทของประโยคด้วย ข้อมูลมาจากคำอุทานที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่อง “*Fine Things*” ฉบับภาษาอังกฤษของ Danielle Steel และฉบับแปลเป็นภาษาอินโดนีเซีย ของ *Yang Terindah* ผลการวิจัยพบว่าคำอุทานที่เทรินดาห์แปลจากภาษาอังกฤษนั้น แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. คำอุทานที่แปลเป็นคำอุทาน
2. คำอุทานที่แปลเป็นคำอุทานภาษาอินโดนีเซีย
3. คำอุทานภาษาอังกฤษที่ละไม่แปล
4. คำอุทานภาษาอังกฤษที่ถูกตัดออกไป

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคำอุทานจากต้นฉบับวรรณกรรมภาษาอังกฤษและคำอุทานที่ปรากฏในวรรณกรรมฉบับแปลเป็นภาษาอินโดนีเซียนั้นใช้เพื่อแสดงความรู้สึกของตัวละคร และการแปลคำอุทานจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาอินโดนีเซียสามารถถ่ายทอดคำแปลออกมาได้อย่างเข้าใจ และเข้ากับวัฒนธรรมอินโดนีเซีย

นาดียาห์ (Nadyah, 2019) ศึกษาเรื่อง “An analysis of interjection translation technique and its meaning on 5 cm film” งานวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุความหมายของคำอุทานภาษาอินโดนีเซียเปรียบเทียบกับคำอุทานภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์เทคนิคการแปลคำอุทานภาษาอินโดนีเซีย ข้อมูลมาจากคำอุทานที่ปรากฏในภาพยนตร์ 5 cm ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคการแปลที่ใช้มี 4 เทคนิค ได้แก่

1. การแปลตามตัวอักษร
2. การเปลี่ยนแปลงคำ
3. การแปลทดแทน
4. การแปลตามเสียง

เทคนิคการแปลที่ปรากฏใช้บ่อยคือการแปลตามตัวอักษร แสดงให้เห็นว่าผู้แปลพยายามคงคำอุทานที่สำคัญไว้เพื่อรักษาความหมายและข้อความให้เหมือนกับภาษาต้นฉบับให้มากที่สุด

เดอซาสกา (Drzazga, 2021) ศึกษาเรื่อง “The English interjection ‘oh’ in specialist literature and translation” งานวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำอุทาน “oh” โดยศึกษาเฉพาะคำอุทาน “oh” ในภาษาอังกฤษและภาษาโปแลนด์ ข้อมูลมาจากคำอุทาน “oh” ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง “Bridget Jones’s diary” ของ Helen Fielding และฉบับแปลเป็นภาษาโปแลนด์ ผลการวิจัยพบว่าวิธีการแปลคำอุทานสามารถแบ่งได้เป็น 6 รูปแบบ ดังนี้

1. การแปลตามตัวอักษร
2. การเลือกใช้คำอุทานที่มีรูปแบบต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน
3. การใช้โครงสร้างที่ไม่ใช่คำอุทาน แต่มีความหมายคล้ายคลึงกัน
4. การใช้โครงสร้างที่ไม่ใช่คำอุทาน แต่มีความหมายแตกต่างกัน
5. การละเว้นไม่แปล
6. การเติมคำอุทานหลัก

ผลการวิจัยพบว่าคำอุทาน “oh” นั้นแปลเป็นภาษาโปแลนด์จะใช้รูปแบบการแปลเพียง 3 รูปแบบ ได้แก่ การละเว้นไม่แปล การแปลตามตัวอักษร และการเลือกใช้คำอุทานที่มีรูปแบบต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน เมื่อใดก็ตามที่มีการใช้คำอุทาน ไม่ว่าจะในภาษาพูดหรือในรูปแบบการเขียน ผู้พูดมักจะใช้คำอุทานเพื่อจุดประสงค์บางอย่าง การแปลคำอุทานในงานวิจัยนี้จึงทำให้เห็นถึงความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของคำอุทาน “oh” ในภาษาอังกฤษและภาษาโปแลนด์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำอุทานที่ได้กล่าวถึงข้างต้นแสดงให้เห็นว่าคำอุทานเป็นคำที่ทำหน้าที่ในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด กลวิธีการแปลคำอุทานมีหลากหลาย และการแปลคำอุทานนั้นควรพิจารณาบริบทร่วมด้วย เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจสารได้ตรงกับภาษาต้นทาง ผู้วิจัยใช้ผลการวิจัยของงานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้นเป็นแนวทางในการวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยทบทวนแนวคิดเรื่องคำอุทาน ทฤษฎีการแปล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำอุทานในภาษาต่าง ๆ

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลคำอุทานภาษาเกาหลีและคำอุทานภาษาเกาหลีที่แปลเป็นภาษาไทยที่ปรากฏในรายการ Six Sense ภาค 1 และรายการ Six Sense ภาค 2 ซึ่งนำมาออกอากาศย้อนหลังทางเว็บไซต์ www.viu.com รวมจำนวน 22 ตอน ดังนี้

Six Sense ภาค 1	ตอนที่ 1	ออกอากาศวันที่ 3 กันยายน 2563
	ตอนที่ 2	ออกอากาศวันที่ 10 กันยายน 2563
	ตอนที่ 3	ออกอากาศวันที่ 17 กันยายน 2563
	ตอนที่ 4	ออกอากาศวันที่ 24 กันยายน 2563
	ตอนที่ 5	ออกอากาศวันที่ 8 ตุลาคม 2563
	ตอนที่ 6	ออกอากาศวันที่ 15 ตุลาคม 2563
	ตอนที่ 7	ออกอากาศวันที่ 22 ตุลาคม 2563
	ตอนที่ 8	ออกอากาศวันที่ 29 ตุลาคม 2563
Six Sense ภาค 2	ตอนที่ 1	ซีซั่นสองมาแล้ว ออกอากาศวันที่ 25 มิถุนายน 2564
	ตอนที่ 2	ไอเดียร้านอาหารแปลกใหม่ ออกอากาศวันที่ 2 กรกฎาคม 2564
	ตอนที่ 3	ร้านอาหาร 100 ต่อ 1 ออกอากาศวันที่ 9 กรกฎาคม 2564
	ตอนที่ 4	ฮาซอกจิน ออกอากาศวันที่ 16 กรกฎาคม 2564
	ตอนที่ 5	เมนูนี้มันไม่บ้าไปหน่อยเหรอ ออกอากาศวันที่ 23 กรกฎาคม 2564
	ตอนที่ 6	เศรษฐีเจ้าของร้านอาหารตัวปลอม ออกอากาศวันที่ 30 กรกฎาคม 2564
	ตอนที่ 7	อาหารซูก้าล้างทำหน้าร้อน ออกอากาศวันที่ 6 สิงหาคม 2564
ตอนที่ 8	งานแบบนี้ก็มีด้วยเหรอ ออกอากาศวันที่ 13 สิงหาคม 2564	
ตอนที่ 9	บะหมี่เย็นเจี๊ยบ ออกอากาศวันที่ 20 สิงหาคม 2564	

ตอนที่ 10 อาหารสุตเม็ด ออกอากาศวันที่ 27 สิงหาคม 2564

ตอนที่ 11 ผู้ให้คำปรึกษาที่ไม่ธรรมดา ออกอากาศวันที่ 3 กันยายน 2564

ตอนที่ 12 อาหารหน้าตาน่ากิน ออกอากาศวันที่ 10 กันยายน 2564

ตอนที่ 13 หมอดูตัวปลอม ออกอากาศวันที่ 17 กันยายน 2564

ตอนที่ 14 ปลอมบ้านทั้งหลัง ออกอากาศวันที่ 24 กันยายน 2564

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ผู้วิจัยจำแนกประเภทของคำอุทานภาษาเกาหลี โดยใช้เกณฑ์ความหมายและหน้าที่ของคำอุทาน

4.3.2 ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย โดยใช้เกณฑ์ความหมายของคำอุทานในภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล

4.4 การสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

5. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยรวบรวมคำอุทานภาษาเกาหลีที่ปรากฏในรายการ Six Sense ภาค 1 และ Six Sense ภาค 2 ได้จำนวนทั้งสิ้น 304 คำ (นับคำซ้ำ) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 การจำแนกประเภทคำอุทานภาษาเกาหลี

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ความหมายจำแนกประเภทของคำอุทานได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้

5.1.1 คำอุทานแท้ คือคำพวกหนึ่งที่ถูกดัดแปลงออกมา แต่ไม่มีความหมายเหมือนคำชนิดอื่น คำอุทานจึงไม่จัดเป็นส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือภาคใดภาคหนึ่งของประโยค เป็นส่วนที่เสริมคำเข้ามา เพื่อแสดงอารมณ์ (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2499: 76) ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานแท้จำนวน 266 คำ (นับคำซ้ำ) ดังนี้

5.1.1.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โอ๊ย” ปรากฏจำนวน 10 คำ ได้แก่

1) 아우 /อา-อู	2) 아오 /อา-โอ/	3) 아잉 /อา-อิง/	4) 허이야 /ฮอ-อี-ยา/
5) 악 /อัก/	6) 어흐 /อฮ-ฮี/	7) 어우 /อฮ-อู/	8) 어이 /อฮ-อี/
9) 예혀 /เอ-ฮยอ/	10) 엇 /อฮซ/		

5.1.1.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ว้าว” ปรากฏจำนวน 9 คำ ได้แก่

1) 우와 /อู-วา/	2) 오와 /โอ-วา/	3) 우와 /อู-วา/	4) 와 /วา/
5) 우왓 /อู-วัช/	6) 이야 /อี-ยา/	7) 와우 /วา-อู/	8) 야하 /ยา-ฮา/
9) 오와 /โอ-วา/			

5.1.1.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “คุณพระ” ปรากฏจำนวน 8 คำ ได้แก่

- 1) 어머니 /ออ-มอ/   2) 엄뎌 /ออม-มวอ/   3) 어머니 /ออ-มอ-มอ/   4) 어머니 /ออ-มอ-นา/
 5) 어머니 /ออม-มอ-นา/   6) 어뎌 /ออ-มีอด/   7) 오모 /โอ-โม่/   8) 어머니 /ออ-มอ-นา/

5.1.1.4 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เฮ้อ” ปรากฏจำนวน 8 คำ ได้แก่

- 1) 에후 /เอ-ฮู/   2) 하아 /ฮา-ฮา/   3) 하 /ฮา/   4) 어후 /อ-ฮยู/   5) 아후 /ฮา-ฮยู/   6) 어후 /ออ-ฮู/   7) 으후 /ฮือ-ฮยู/   8) 헐 /ฮอล/

5.1.1.5 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่เอ๊ย” ปรากฏจำนวน 8 คำ ได้แก่

- 1) 아이씨 /ฮา-อี-ชี/   2) 으이고 /ฮือ-อี-โก/   3) 아이구 /ฮา-อี-โก/   4) 아이고 /ฮา-อี-โก/
 5) 아이구야 /ฮา-อี-กู-ยา/   6) 아유 /ฮา-ยู/   7) 아읏 /ฮา-อิช/   8) 아놔 /ฮา-นวา/

5.1.1.6 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่” ปรากฏจำนวน 6 คำ ได้แก่

- 1) 오 /โอ/   2) 오우 /โอ-อู/   3) 어우야 /ออ-อู-ยา/   4) 오호 /โอ-โฮ/
 5) 오흥 /โอ-ฮง/   6) 호오 /โฮ-โอ/

5.1.1.7 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อ้อ” ปรากฏจำนวน 6 คำ ได้แก่

- 1) 아 /ฮา/   2) 아항 /ฮา-ฮัง/   3) 으음 /ฮือ-ฮีม/   4) 아하 /ฮา-ฮา/
 5) 오호라 /โอ-โฮ-รา/   6) 어 /ฮา/

5.1.1.8 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อืม” ปรากฏจำนวน 5 คำ ได้แก่

- 1) 아암 /ฮา-ฮัม/   2) 으흥 /ฮือ-ฮึง/   3) 으흠 /ฮือ-ฮีม/   4) 음 /ฮึง/
 5) 으음 /ฮือ-ฮีม/

5.1.1.9 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อู๊ย” ปรากฏจำนวน 5 คำ ได้แก่

- 1) 어맛 /ออ-มัช/   2) 어익후 /ออ-อิก-ฮู/   3) 아우야 /ฮา-อู-ยา/   4) 어뎌 /ออ-มีอช/
 5) 어라 /ออ-รา/

5.1.1.10 คำอุทานที่มีความหมายว่า “พระเจ้าช่วย” ปรากฏจำนวน 4 คำ ได้แก่

- 1) 세상에 /เซ-ซัง-เง/   2) 세상에나 /เซ-ซัง-เง-นา/   3) 맙소사 /มับ-โซ-ซา/
 4) 이럴수가 /อี-รอล-ซู-กา/

5.1.1.11 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อ๊ะ” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 어랏 /ออ-รัช/   2) 아참 /ฮา-ชัม/   3) 아앗 /ฮา-ฮัช/

5.1.1.12 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ฮะ” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 행 /ฮึง/   2) 영 /ฮึง/   3) 험 /ฮือบ/

5.1.1.13 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เย้” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

- 1) 우후 /อู-ฮู/   2) 호 /โฮ/

- 5.1.1.14 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ไชโย” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่
- 1) 앗싸 /อ็ช-ซา/   2) 야호 /ยา-โฮ/
 5.1.1.15 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ฮี” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่
- 1) 허억 /ฮอ-อ็อก/   2) 어흑 /ออ-ฮึก/
 5.1.1.16 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เอ๊ะ” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่
- 1) 앵 /เอ็ง/   2) 에이 /เอ-อี/
 5.1.1.17 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ฮึ่ม” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 흥칫
 /ฮึง-ชึช/
 5.1.1.18 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อือ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 아으
 /อา-อือ/
 5.1.1.19 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ว้าย” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 까양
 /กยา-อั้ง/
 5.1.1.20 คำอุทานที่มีความหมายว่า “หึ่ม” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 흠
 /ฮึอ-ฮึม/
 5.1.1.21 คำอุทานที่มีความหมายว่า “จริง ๆ เลย” ปรากฏจำนวน 1 คำ
 คือ 참나 /ซัม-นา/
 5.1.1.22 คำอุทานที่มีความหมายว่า “จ๊ะเอ๋” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ
 까공 /กา-กุง/
 5.1.1.23 คำอุทานที่มีความหมายว่า “นี่” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 야
 /ยา/
 5.1.1.24 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ให้ตายเถอะ” ปรากฏจำนวน 1 คำ
 คือ 아이참 /อา-อี-ซัม/
 5.1.1.25 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ไอ้โฮ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ
 어후야 /ออ-ฮู-ยา/
 5.1.1.26 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เฮ้” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 헤
 /เฮ-เอ/

5.1.2 คำอุทานที่เกิดจากการนำคำในหมวดคำอื่นมาใช้เป็นคำอุทาน คือคำอุทานที่เกิดจากการนำคำในหมวดคำอื่น เช่น คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ ซึ่งมีความหมายประจำคำและสามารถปรากฏใช้ในบริบทอื่นได้มาใช้เป็นคำอุทาน ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่เกิดจากการนำคำในหมวดคำอื่นมาใช้เป็นคำอุทานจำนวน 38 คำ (นับคำซ้ำ) ดังนี้

5.1.2.1 คำที่มีความหมายว่า “แม่” ปรากฏจำนวน 5 คำ ได้แก่

- 1) 오마마 /โอม-มา-มา/ 2) 오마 /โอม-มา/
3) 오마마 /โอม-มา-มา/ 4) 엄맘마 /ออม-म्म-มา/
5) 엄마야 /ออม-มา-ยา/

5.1.2.2 คำที่มีความหมายว่า “ตกใจ” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 흠칫 /ฮึม-ชึช/
2) 사지후 /ซา-จี-ฮู/
3) 깜짝 /กั้ม-จัก/

5.1.2.3 คำที่มีความหมายว่า “อะไร” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

- 1) 뭐야 /มวอ-ยา/
2) 뭐지 /มวอ-จี/

5.1.2.4 คำที่มีความหมายว่า “ทันทีทันใด” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 와락 /วา-รัก/

5.1.2.5 คำที่มีความหมายว่า “ทำอะไรดี” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 어떡해 /อ-ต็อก-แฮ/

5.1.2.6 คำที่มีความหมายว่า “บ่น” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 앙탈 /อัง-ทัล/

5.1.2.7 คำที่มีความหมายว่า “สับสน” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 아리송 /อา-รี-ซง/

5.1.2.8 คำที่มีความหมายว่า “สุดยอด” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 대박 /แท-บัค/

5.1.2.9 คำที่มีความหมายว่า “การมี, การเหลืออยู่ (เวลา,เงิน)” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 여유 /ยอ-ยู/

5.1.2.10 คำที่มีความหมายว่า “คำเลียนเสียงปิ่น” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 무속 /มู-ซอก/

5.1.2.11 คำที่มีความหมายว่า “คำเลียนเสียงสัญญาณโทรศัพท์” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 짜릿 /จี-ริช/

5.1.2.12 คำที่มีความหมายว่า “คำเลียนเสียงหัวเราะ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 크큭 /คี-ฮ็อค/

5.1.2.13 คำที่มีความหมายว่า “จริง” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 진짜 /จิน-จา/

คำอุทานที่เกิดจากการนำคำในหมวดคำอื่นมาใช้เป็นคำอุทานสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภท ตามหมวดคำที่นำมาใช้เป็นคำอุทาน ดังนี้

1) คำวิเศษณ์ เช่น 와락 /วา-รัก/ มีความหมายว่า “ทันทีทันใด” ซึ่งปกติแล้วคำนี้สามารถนำไปวางอยู่ตำแหน่งใดก็ได้ในประโยค เมื่อบางหน้าประโยคจะสามารถทราบได้ว่าเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจหรือประหลาดใจ

2) คำนาม เช่น 엄마 /ออม-มา/ มีความหมายว่า “แม่” ซึ่งอยู่ในหมวดคำนาม แต่นำมาใช้เป็นคำอุทาน โดยอาจเติมคำหรือแปลงคำ เพื่อให้รูปของคำแตกต่างกับคำนามทั่วไป เช่น “오마마” /โอม-มา-มา/ ซึ่งแม่คำคือ “엄마” เมื่อนำมาใช้เป็นคำอุทานแล้วจะแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกตกใจของผู้พูด

3) คำกริยา เช่น 앙탈 /อัง-ทัล/ มีความหมายว่า “บ่น” ซึ่งเติมคำดังกล่าวคือคำกริยา แต่ในขณะที่เดียวกันก็ยังสามารถเป็นคำอุทานแสดงการทักท้วงได้อีกด้วย

กล่าวโดยสรุป คำอุทานภาษาเกาหลีสามารถจำแนกตามเกณฑ์ความหมายได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) คำอุทานแท้ และ 2) คำอุทานที่เกิดจากการนำคำในหมวดคำอื่นมาใช้เป็นคำอุทาน นอกจากเกณฑ์ความหมายแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าคำอุทานภาษาเกาหลีที่ปรากฏในรายการ Six Sense ภาค 1 และ Six Sense ภาค 2 นั้นยังทำหน้าที่แสดงอารมณ์หรือความรู้สึกของผู้พูดได้อย่างหลากหลาย ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์หน้าที่จำแนกประเภทของคำอุทานภาษาเกาหลีประกอบด้วย ผลการวิจัยพบว่าคำอุทานภาษาเกาหลีที่ใช้ในงานวิจัยนี้จำแนกตามเกณฑ์หน้าที่ได้เป็น 12 ประเภท ดังนี้

1. คำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ จำนวน 44 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

1.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “แม่เจ้า” ปรากฏจำนวน 5 คำ ได้แก่

- 1) 엄마야 /ออม-มอ-ยา/ 2) 오마마 /โอม-มา-มา/ 3) 오마 /โอม-มา/ 4) 어유 /อ-ยู/
5) 엄맘마 /ออม-มัม-มา/

1.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่” ปรากฏจำนวน 4 คำ ได้แก่

- 1) 엇 /ออช/ 2) 와락 /วา-รัก/ 3) 흠칫 /ฮึม-ชึช/ 4) 사지후 /ซา-จี-ฮู/

1.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “คุณพระ” ปรากฏจำนวน 4 คำ ได้แก่

- 1) 어머 /ออ-มอ/ 2) 엄똥 /ออม-มวอ/ 3) 어머머 /ออ-มอ-มอ/ 4) 어머니 /ออ-มอ-นา/

1.4 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ตายแล้ว” ปรากฏจำนวน 4 คำ ได้แก่

- 1) 엄머니 /ออม-มอ-นา/ 2) 무속 /มู-ซก/ 3) 어똥 /ออ-ม็อด/ 4) 어떡해 /ออ-ต็อก-แฮ/

1.5 คำอุทานที่มีความหมายว่า “พระเจ้าช่วย” ปรากฏจำนวน 4 คำ ได้แก่

- 1) 세상에 /เซ-ซัง-เง/ 2) 세상에나 /เซ-ซัง-เอ-นา/ 3) 오마마 /โอม-มา-มา/
4) 이럴수가 /อี-รอล-ซู-กา/

1.6 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อื้อ” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 어맛 /ออ-มอช/ 2) 어익후 /ออ-อิก-ฮู/ 3) 짜릿 /จี-ริช/

1.7 คำอุทานที่มีความหมายว่า “พระเจ้า” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 아참 /อา-ซัม/ 2) 아리송 /อา-รี-ซง/ 3) 와 /วา/

1.8 คำอุทานที่มีความหมายว่า “คุณพระช่วย” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 맵소사 /มับ-โซ-ซา/ 2) 뭐야 /มวอ-ยา/ 3) 뭐지 /มวอ-จี/

1.9 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 오우 /โอ-อู/ 2) 어우야 /ออ-อู-ยา/ 3) 어우 /ออ-อู/

1.10 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่โฮ” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

- 1) 어후야 /ออ-ฮู-ยา/ 2) 아오 /อา-โอ/

1.11 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ตกใจหมดเลย” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 째깍 /กัม-จัก/

1.12 คำอุทานที่มีความหมายว่า “จ๊ะเอ๋” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 까공 /กา-กง/

1.13 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ตายจริง” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 크헛 /คี-อ็อก/

1.14 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ว้าว” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 오와 /โอ-วา/

1.15 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ฮะ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 헛 /ฮ็อบ/

1.16 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ฮะ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 어랏 /ออ-รัช/

1.17 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อึ้งตาย” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 아우야 /อา-อู-ยา/

1.18 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อึ้งตายแล้ว” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 우 /อู/

2. คำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจ

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงความรู้สึกประหลาดใจ จำนวน 30 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

2.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่โฮ” ปรากฏจำนวน 9 คำ ได้แก่

- 1) 오우 /โอ-อู/ 2) 아이고 /อา-อี-โก/ 3) 오호라 /โอ-โฮ-รา/ 4) 어우야 /ออ-อู-ยา/
5) 오호 /โอ-โฮ/ 6) 어뭇 /ออ-มอช/ 7) 어머 /ออ-มอ/ 8) 헛 /ฮ็อบ/
9) 오모 /โอ-โม/

2.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ว้าว” ปรากฏจำนวน 6 คำ ได้แก่

- 1) 우와 /อู-วา/ 2) 와 /วา/ 3) 우왓 /อู-วัช/ 4) 이야 /อี-ยา/
5) 와우 /วา-อู/ 6) 야하 /ยา-ฮา/

2.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่” ปรากฏจำนวน 5 คำ ได้แก่

- 1) 오 /โอ/ 2) 어우 /ออ-อู/ 3) 까앙 /กยา-อัง/ 4) 아오 /อา-โอ/
5) 아 /อา/

2.4 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โห” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 아흐 /อา-ฮือ/ 2) 여유 /ยอ-ยู/ 3) 호오 /โฮ-โอ/

2.5 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่ฮะ” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 엇 /ออช/ 2) 어 /ออ/ 3) 오흥 /โอ-ฮง/

2.6 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อื้อฮือ” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

- 1) 으흠 /อือ-ฮึ่ม/   2) 으흠 /อือ-ฮึ่ม/

2.7 คำอุทานที่มีความหมายว่า “สุดยอด” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 대박 /แท-บัค/

2.8 คำอุทานที่มีความหมายว่า “หึม” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 앙탈 /อัง-ทัล/

3. คำอุทานแสดงความสงสัยหรือโต้ถาม

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงความสงสัยหรือโต้ถาม จำนวน 10 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

3.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “หือ” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 음 /อิง/   2) 으음 /อือ-อึม/   3) 흠음 /ฮือ-อึม/

3.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ฮะ” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

- 1) 영 /อ็อง/   2) 헝 /เฮ็ง/

3.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อะไรนะ” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

- 1) 어라 /ออ-รา/   2) 어 /ออ/

3.4 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อะไรเนี่ย” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 뭐야 /มวอ-ยา/

3.5 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เอ๋” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 영 /เอ็ง/

3.6 คำอุทานที่มีความหมายว่า “จริงอะ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 진짜 /จิน-จา/

4. คำอุทานแสดงความรู้สึกเจ็บปวด

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงความรู้สึกเจ็บปวด จำนวน 8 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

4.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โอย” ปรากฏจำนวน 6 คำ ได้แก่

- 1) 아우 /อา-อู/   2) 아임 /อา-อึ่ม/   3) 허이야 /ฮอ-อี-ยา/   4) 아오 /อา-โอ/
5) 어우 /ออ-อู/   6) 어이 /ออ-อี/

4.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โอย” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

- 1) 악 /อัค/   2) 어흐 /ออ-ฮือ/

5. คำอุทานแสดงความรู้สึกเหนื่อยใจ

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงความรู้สึกเหนื่อยใจ จำนวน 8 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

5.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เฮ้อ” ปรากฏจำนวน 6 คำ ได้แก่

- 1) 에후 /เอ-ฮู/   2) 하아 /ฮา-ฮา/   3) 하 /ฮา/   4) 어휴 /ออ-ฮยู/
5) 에혀 /เอ-ฮยอ/   6) 아휴 /อา-ฮยู/

5.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โอย” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 아오 /อา-โอ/

5.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “จริง ๆ เลย” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 진짜 /จิน-จา/

6. คำอุทานแสดงความเข้าใจหรือการรับรู้

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงความเข้าใจหรือการรับรู้ จำนวน 7 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

6.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อ้อ” ปรากฏจำนวน 4 คำ ได้แก่

- 1) 아 /อา/   2) 아항 /อา-ฮัง/   3) 아하 /อา-ฮา/   4) 오호라 /โอ-โฮ-รา/

6.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อืม” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

- 1) 으음 /อือ-อึม/   2) 아암 /อา-อัม/

6.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อือ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 아으 /อา-อือ/

7. คำอุทานแสดงความรู้สึกไม่พอใจ

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงความรู้สึกไม่พอใจ จำนวน 7 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

7.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่เว้ย” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

- 1) 아읏 /อา-อึช/   2) 아이씨 /อา-อี-ชี/

7.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ให้ตายสิ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 참나 /ซัม-นา/

7.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “จริง ๆ เลย” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 진짜 /จิน-จา/

7.4 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ซิ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 흥칫 /ฮึง-จิช/

7.5 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ฮึ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 허억 /ฮอ-ฮือก/

7.6 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เอ๊ะ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 에이 /เอ-อี/

8. คำอุทานแสดงการทักท้วง

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงการทักท้วง จำนวน 6 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

8.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เฮ้” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

- 1) 아앗 /อา-อ้อช/   2) 헤에 /เฮ-เอ/   3) 아놔 /อา-นวา/

8.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เฮ้ย” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

- 1) 야 /ยา/   2) 양탈 /อังก-ทัล/

8.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เอ๊ย” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 아우 /อา-อู/

9. คำอุทานแสดงความรู้สึกผิดหวัง

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงความรู้สึกผิดหวัง จำนวน 6 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

9.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่เอ๊ย” ปรากฏจำนวน 4 คำ ได้แก่

- 1) 으이고 /อือ-อี-โก/   2) 아이구 /อา-อี-กู/   3) 아이참 /อา-อี-ซัม/   4) 아이고 /อา-อี-โก/

9.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “อือ้ย” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 아윽 /อา-ยู/

9.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เฮ้อ” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 헴 /ฮอล/

10. คำอุทานแสดงความรู้สึกสงสาร

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงความรู้สึกสงสาร จำนวน 4 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

10.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่ถึง” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

1) 아이고 /อา-อี-โก/ 2) 아유 /อา-ยู/

10.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “พุทโธ่” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 어흑 /อ-ฮึค/

10.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “โธ่” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 어머니 /อ-มอ-นา/

11. คำอุทานแสดงความรู้สึกโล่งใจ

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงความรู้สึกโล่งใจ จำนวน 4 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

11.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เฮ้อ” ปรากฏจำนวน 3 คำ ได้แก่

1) 어후 /อ-ฮู/ 2) 어휴 /อ-ฮยู/ 3) 헴 /ฮอล/

11.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ฮู้” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 으휴 /ฮือ-ฮยู/

12. คำอุทานแสดงความรู้สึกดีใจ

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏคำอุทานที่ทำหน้าที่แสดงความรู้สึกดีใจ จำนวน 4 คำ จำแนกตามความหมายได้ดังนี้

12.1 คำอุทานที่มีความหมายว่า “เย่” ปรากฏจำนวน 2 คำ ได้แก่

1) 왓싸 /อช-ซา/ 2) 야호 /ยา-โฮ/

12.2 คำอุทานที่มีความหมายว่า “ฮู้ฮู้” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 우후 /อู-ฮู/

12.3 คำอุทานที่มีความหมายว่า “วู้” ปรากฏจำนวน 1 คำ คือ 호 /โฮ/

กล่าวโดยสรุป เนื้อหารายการ Six Sense ภาค 1 และ Six Sense ภาค 2 เน้นให้ผู้ร่วมรายการวิเคราะห์หัวใจที่ทางรายการกำหนดให้ นั้น สิ่งใดเป็นของจริง สิ่งใดเป็นของปลอม ลักษณะดังกล่าวช่วยชี้แนะให้ปรากฏการใช้คำอุทานเป็นจำนวนมากและหลากหลาย ข้อมูลคำอุทานภาษาเกาหลีที่ใช้ในงานวิจัยนี้ จำแนกตามความหมายได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

- 1) คำอุทานแท้
- 2) คำอุทานที่เกิดจากการนำคำในหมวดคำอื่นมาใช้เป็นคำอุทาน

หากใช้หน้าที่เป็นเกณฑ์ จะสามารถจำแนกคำอุทานได้เป็น 12 ประเภท ได้แก่

- 1) คำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ
- 2) คำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจ
- 3) คำอุทานแสดงความเข้าใจหรือการรับรู้
- 4) คำอุทานแสดงความรู้สึกเจ็บปวด

- 5) คำอุทานแสดงความสงสัยหรือโต้ถาม
- 6) คำอุทานแสดงความรู้สึกเหนื่อยใจ
- 7) คำอุทานแสดงการทักท้วง
- 8) คำอุทานแสดงความรู้สึกไม่พอใจ
- 9) คำอุทานแสดงความรู้สึกผิดหวัง
- 10) คำอุทานแสดงความรู้สึกสงสาร
- 11) คำอุทานแสดงความรู้สึกโล่งใจ
- 12) คำอุทานแสดงความรู้สึกดีใจของผู้พูด

5.2 กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย

ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยโดยพิจารณาจากความหมายประจำคำของคำอุทานภาษาเกาหลีเปรียบเทียบกับคำแปลในบทบรรยายภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่าข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏกลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยจำนวนทั้งสิ้น 6 กลวิธี ได้แก่

1. การแปลตรงตัว
2. การแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับ
3. การแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออก
4. การแปลโดยการเพิ่มความ
5. การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย
6. การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำ

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 การแปลตรงตัว คือการแปลที่คงความหมายเดิมของคำอุทานภาษาเกาหลีไว้ทุกประการ ไม่เพิ่มคำ ลดคำ หรือเปลี่ยนแปลงคำใด ๆ การแปลตรงตัวเป็นกลวิธีการแปลที่รักษาความหมายและโครงสร้างของภาษาต้นฉบับไว้มากที่สุด ทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายประจำคำของคำอุทานได้อย่างชัดเจน ทั้งจากภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล เช่น

ตัวอย่างที่ 3

어머! 맛있겠다.

<u>어</u> 머	맛 <u>있</u>	겠 <u>다</u>	
ออ-มอ	มัช-ชิต	เกช	ดา
คุณพระ	อร่อย	จะ/ต้อง	คำลงท้าย

คุณพระ! ฉันว่าต้องอร่อยมากแน่ ๆ เลย

ตัวอย่างที่ 3 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งได้เห็นอาหารที่มีสีสันท่ารับประทานมาก จึงกล่าวอุทานออกมาด้วยความตื่นเต้น ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “어머” /อ-มอ/ ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ ในภาษาเกาหลี คำว่า “어머” หมายถึง “คุณพระ” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยก็แปลคำดังกล่าวว่า “คุณพระ” เช่นเดียวกัน คำแปลภาษาไทยรักษาความหมายของคำในภาษาต้นฉบับไว้อย่างสมบูรณ์ ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลตรงตัว

ตัวอย่างที่ 4

우와! 김밥 맞아?

우와   김밥   맞아

อู-วา   คิม-บับ   มา-จา

ว้าว   ข้าวห่อสาหร่าย   ถูกต้อง

ว้าว! คิมบับจริงหรือ

ตัวอย่างที่ 4 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการไปร้านขายคิมบับ แล้วรู้สึกประหลาดใจเมื่อได้เห็นคิมบับที่มีขนาดใหญ่กว่าปกติ ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “우와” /อู-วา/ ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจ ในภาษาเกาหลี คำว่า “우와” หมายถึง “ว้าว” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยก็แปลคำดังกล่าวว่า “ว้าว” เช่นเดียวกัน คำแปลภาษาไทยรักษาความหมายของคำในภาษาต้นฉบับไว้อย่างสมบูรณ์ ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลตรงตัว

5.2.2 การแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับ คือการแปลที่ไม่คำนึงถึงความหมายประจำคำของคำอุทานภาษาเกาหลี แต่เน้นที่การถอดเสียงคำตามวิธีการออกเสียงคำคำนั้นในภาษาเกาหลี การแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับเป็นกลวิธีการแปลที่รักษาวิธีการออกเสียง ทำให้ผู้รับสารเข้าใจวิธีการออกเสียงคำตามภาษาต้นฉบับ เช่น

ตัวอย่างที่ 5

음! 알랐다.

음   알랐다   다

อึ่ม   อา-ร็ช   ดา

อ้อ   รั้ว   คำลงท้าย

อึ่ม! เข้าใจแล้ว

ตัวอย่างที่ 5 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งอุทานขึ้นมาเมื่อได้ทราบว่าแขกรับเชิญที่มาร่วมรายการนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดปูซานจึงเข้าใจว่าเหตุใดแขกรับเชิญจึงพูดด้วยสำเนียงท้องถิ่น ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “음” /อึ่ม/ ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความเข้าใจหรือการรับรู้

ในภาษาเกาหลี คำว่า “음” หมายถึง “อ้อ” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยแปลคำดังกล่าวว่า “อึม” คำแปลภาษาไทยรักษาเสียงของคำในภาษาต้นฉบับไว้ โดยไม่คำนึงถึงความหมายที่แท้จริงของคำมากนัก ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 6

오! 똑똑하시네.

<u>오</u>	<u>똑똑하</u>	<u>시</u>	<u>네</u>
โอ	ตก-ตก-ฮา	ชี	เน
โอโฮ	ฉลาด	คำยกย่องผู้อาวุโส	คำไวยากรณ์แสดงความประหลาดใจหรือสงสัย

โอ้! ฉลาดนะเนี่ย

ตัวอย่างที่ 6 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งรู้สึกประหลาดใจที่ผู้ร่วมรายการอีกคนหนึ่งสามารถอธิบายความรู้เกี่ยวกับอาหารได้อย่างเชี่ยวชาญ ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “오” /โอ/ ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความประหลาดใจ ในภาษาเกาหลี คำว่า “오” หมายถึง “โอโฮ” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยแปลคำดังกล่าวว่า “โอ้” คำแปลภาษาไทยรักษาเสียงของคำในภาษาต้นฉบับไว้ โดยไม่คำนึงถึงความหมายของคำมากนัก ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับ

5.2.3 การแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออก คือการแปลที่ไม่คำนึงถึงความหมายประจำคำของคำอุทานภาษาเกาหลี แต่เน้นคำนึงถึงบริบทสถานการณ์ที่ปรากฏการใช้คำอุทานว่าในขณะที่ผู้พูดกล่าวคำอุทานนั้น ผู้พูดมีอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร และแสดงอารมณ์ความรู้สึกนั้นออกมาอย่างไร การแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออกเป็นกลวิธีการแปลที่ทำให้ผู้รับสารเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกที่ผู้พูดแสดงออกในสถานการณ์นั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน เช่น

ตัวอย่างที่ 7

아이구야!

아이구야

อา-อี-กู-ยา

โธ่เอ๊ย

ตายแล้ว!

ตัวอย่างที่ 7 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งได้ยินผู้ร่วมรายการอีกคนหนึ่งกล่าวถึงเรื่องน่าอายขึ้นมาระหว่างกำลังปฏิบัติภารกิจในรายการ ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “아이구야” /อา-อี-กู-ยา/ ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความผิดหวัง ในภาษาเกาหลี คำว่า “아이구야” หมายถึง “โธ่เอ๊ย” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยแปลคำดังกล่าวว่า “ตายแล้ว” ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ คำแปลภาษาไทย

แปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออกมา โดยไม่คำนึงถึงความหมายที่แท้จริง แม้ว่าคำอุทานในภาษาต้นฉบับจะมีความหมายอีกอย่างหนึ่งก็ตาม ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออก

ตัวอย่างที่ 8

헐! 나 왜 가짜 같지?

헐   나   왜   가짜   같   지

ฮอล   นา   แว   คา-จา   กัท   จี

เฮ้อ   ฉันทัน   ทำไม   ปลอม   เหมือน   คำไวยากรณ์แสดงคำถาม

ไอ้โฮ! ฉันทันนี่เป็นของปลอมแล้วแหละ

ตัวอย่างที่ 8 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งอุทานออกมาเมื่อคิดขึ้นได้ว่าร้านอาหารที่น่าสงสัยนั้นน่าจะเป็นร้านอาหารปลอมที่กลุ่มผู้ผลิตรายการสร้างขึ้นมา ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “헐” /ฮอล/ ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความผิดหวัง ในภาษาเกาหลี คำว่า “헐” หมายถึง “เฮ้อ” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยแปลคำดังกล่าวว่า “ไอ้โฮ” ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจ คำแปลภาษาไทยแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออกมา โดยไม่คำนึงถึงความหมายที่แท้จริง แม้ว่าคำอุทานในภาษาต้นฉบับจะมีความหมายอีกอย่างหนึ่งก็ตาม ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออก

5.2.4 การแปลโดยการเพิ่มความ คือการแปลที่เพิ่มคำหรือข้อความบางส่วนนอกเหนือไปจาก ความหมายประจำคำของคำอุทานภาษาเกาหลี การแปลโดยการเพิ่มความ เป็นกลวิธีการแปลที่ทำให้ผู้รับสาร เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยเพิ่มอรรถรสระหว่างการสนทนาได้มากยิ่งขึ้น อีกด้วย เช่น

ตัวอย่างที่ 9

이야! 너무 예쁘다.

이야   너무   예쁘   다

อี-ยา   นอ-มู   เย-ป็อ   ดา

ว้าว   มาก   สวย   คำลงท้าย

ว้าว ปังมาก! สวยจังเลย

ตัวอย่างที่ 9 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งอุทานออกมาเมื่อได้เห็นร้านอาหารตกแต่งไว้อย่างสวยงามและหรูหราอย่างมาก ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “O|O” /อี-ยา/ ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจ ในภาษาเกาหลี คำว่า “O|O” หมายถึง “ว้าว” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยแปลคำดังกล่าวว่า “ว้าว ปังมาก” เมื่อพิจารณาบริบทสถานการณ์แล้วพบว่าคำว่า “ว้าว” นั้นยังสื่อความรู้สึกของผู้พูดได้ไม่ชัดเจนนัก จึงเพิ่มคำว่า “ปังมาก” ซึ่งเป็นคำสแลงที่มีความหมายว่าโดดเด่นหรืออลังการเข้ามา

การนำคำศัพท์ที่เป็นที่นิยมอยู่ในปัจจุบันมาใช้ในการแปลนี้ช่วยสื่อให้การแสดงความรู้สึกประหลาดใจของผู้พูดนั้นมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลโดยการเพิ่มความ

ตัวอย่างที่ 10

어맛! 시작부터 미쳐다.

어맛 시작 부터 미쳐 다

อ-มัท ซี-จัก บู-ทอ มิช-ชยอ ดา

อ๊ย เริ่ม ตั้งแต่ สติหลุด ค้างท้าย

อ๊ย! ตายแล้ว เลิศตั้งแต่ประโยคแรกเลย

ตัวอย่างที่ 10 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการ 4 คนกำลังเล่นเกมแต่งประโยค แล้วประโยคที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งพูดขึ้นมานั้นทำให้ผู้ร่วมรายการอีกคนหนึ่งอุทานออกมาด้วยความรู้สึกตกใจ ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “어맛” /อ-มัท/ ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ ในภาษาเกาหลี คำว่า “어맛” หมายถึง “อ๊ย” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยแปลคำดังกล่าวว่า “อ๊ย ตายแล้ว” เมื่อพิจารณาบริบทสถานการณ์แล้วพบว่าคำว่า “อ๊ย” นั้นยังสื่อความรู้สึกของผู้พูดได้ไม่ชัดเจนนัก จึงเพิ่มคำว่า “ตายแล้ว” ซึ่งเป็นคำอุทานที่ใช้แสดงความรู้สึกตกใจเข้ามา กลวิธีดังกล่าวช่วยสื่อให้การแสดงความรู้สึกตกใจของผู้พูดนั้นมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลโดยการเพิ่มความ

5.2.5 การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย คือการแปลที่นำคำอุทานภาษาเกาหลีมาแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย คำแปลภาษาไทยนั้นยังคงเป็นคำในหมวดคำอุทาน และยังคงความหมายที่เหมือนหรือใกล้เคียงกับความหมายของคำอุทานภาษาเกาหลี การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยเป็นกลวิธีการแปลที่รักษาความหมายและโครงสร้างของภาษาต้นฉบับไว้ให้มากที่สุด ในขณะเดียวกันผู้รับสารก็จะเข้าใจความหมายและคุ้นเคยกับคำแปลในภาษาฉบับแปลเป็นอย่างดีอีกด้วย เช่น

ตัวอย่างที่ 11

오호! 이거 뭔가 수상한데.

오호 이거 뭔가 가 수상한 데

โอ-โฮ อี-กอ มวอน กา ซู-ซัง-ฮัน เด

โอ๋ สิ่งนี้ อะไร คำบ่งชี้ น่าสงสัย คำไวยากรณ์ลงท้ายประโยค

โอ๋โฮ! ถึงว่ามันแปลก ๆ

ตัวอย่างที่ 11 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งได้ทราบว่าร้านอาหารที่น่าสงสัยนั้นเป็นร้านปลอมดังที่คาดไว้ ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “오호” /โอ-โฮ/ ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจ ในภาษาเกาหลี คำว่า “오호” หมายถึง “โอ๋” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยแปลคำดังกล่าวว่า “โอ๋โฮ” คำแปลภาษาไทยเทียบเคียงได้กับคำอุทาน “โอ๋โฮ” ในภาษาไทย ซึ่งเป็นคำที่เปล่งออกมาแสดง

ความตกใจหรือประหลาดใจเป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 1442) ทั้งคำในภาษาต้นฉบับและคำในภาษาฉบับแปลต่างเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจของผู้พูดเช่นเดียวกัน ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 12

으흥! 완전 내 스타!

<u>으</u> 흥	<u>완</u> 전	<u>내</u>	<u>스타</u>
อ้อ-ฮึ๊ง	วัน-จอน	แน	ฮือ-ทัล
หึ้ม	ความสมบูรณ์	ของฉัน	รูปแบบ
อ้อฮือ!	ของชอบฉันเลย		

ตัวอย่างที่ 12 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการได้ชิมอาหารแล้วอุทานออกมาด้วยความแปลกใจที่รสชาติของอาหารนั้นอร่อยกว่าที่คิดไว้ ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “으흥” /อ้อ-ฮึ๊ง/ ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจ ในภาษาเกาหลี คำว่า “으흥” หมายถึง “หึ้ม” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยแปลคำดังกล่าวว่า “อ้อฮือ” คำแปลภาษาไทยเทียบเคียงได้กับคำอุทาน “อ้อฮือ” ในภาษาไทย ซึ่งเป็นคำที่เปล่งออกมาแสดงความแปลกใจเป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 1421) ทั้งคำในภาษาต้นฉบับและคำในภาษาฉบับแปลต่างเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจของผู้พูดเช่นเดียวกัน ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย

5.2.6 การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำ คือการแปลที่นำคำศัพท์ภาษาเกาหลีหมวดคำอื่น ๆ ที่ไม่ใช่หมวดคำอุทาน เช่น หมวดคำนาม หมวดคำกริยา มาแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย กลวิธีดังกล่าวปรากฏในกรณีที่คำอุทานในภาษาเกาหลีนั้นเป็นคำอุทานที่ไม่ใช่คำอุทานแท้ การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำเป็นกลวิธีการแปลที่ทำให้ผู้รับสารเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกที่ผู้พูดแสดงออกในสถานการณ์นั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน ตลอดจนช่วยสร้างสัมพันธภาพในบทสนทนา ทำให้บทสนทนานั้นต่อเนื่องและสละสลวยยิ่งขึ้นอีกด้วย เช่น

ตัวอย่างที่ 13

엄마야!	
<u>엄</u> 마	<u>야</u>
ออม-มา	ยา
แม่	คำลงท้ายแบบไม่สุภาพ
แม่เจ้า!	

ตัวอย่างที่ 13 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งตกใจกับการพูดที่เปลี่ยนไปของผู้ร่วมรายการอีกคนหนึ่ง ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “엄마야” /อม-มา-ยา/ ซึ่งเป็นคำที่ผู้พูดอุทานเพื่อแสดง

ความรู้สึกตกใจ ในภาษาเกาหลี คำว่า “엄마” หมายถึง “แม่” และคำว่า “Of” ในที่นี้เป็นคำลงท้ายแบบไม่สุภาพและไม่มีมีความหมายประจำคำ ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยแปลคำดังกล่าวว่า “แม่เจ้า” จะเห็นว่า “엄마야” เป็นคำอุทานที่เกิดจากการนำคำนามมาใช้เป็นคำอุทาน ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำ

ตัวอย่างที่ 14

진짜!

진짜

จิน-จา

จริง

ให้ตายเถอะ!

ตัวอย่างที่ 14 แสดงสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการคนหนึ่งจับแก้มของผู้ร่วมรายการอีกคนหนึ่ง ผู้ที่ถูกจับแก้มจึงอุทานออกมาด้วยความหงุดหงิดเล็กน้อย ตัวอย่างข้างต้นปรากฏการใช้คำว่า “진짜” /จิน-จา/ ซึ่งเป็นคำที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงความรู้สึกไม่พอใจ ในภาษาเกาหลี คำว่า “진짜” หมายถึง “จริง” ส่วนในบทบรรยายภาษาไทยแปลคำดังกล่าวว่า “ให้ตายเถอะ” จะเห็นว่า “진짜” เป็นคำอุทานที่เกิดจากการนำคำวิเศษณ์มาใช้เป็นคำอุทาน ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำ

กล่าวโดยสรุป กลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยมี 6 กลวิธี ได้แก่

- 1) การแปลตรงตัว
- 2) การแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับ
- 3) การแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออก
- 4) การแปลโดยการเพิ่มความ
- 5) การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย
- 6) การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำ

กลวิธีการแปลตรงตัวมักพบในคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ เนื่องจากเมื่อแปลออกมาอย่างตรงตัวแล้ว คำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจสามารถทำให้ภาษาฉบับแปลยังคงสื่อความรู้สึกได้เช่นเดียวกับคำในภาษาต้นฉบับ กลวิธีการแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับส่วนใหญ่พบในคำอุทานแสดงความเข้าใจหรือการรับรู้ เนื่องจากเสียงที่ผู้พูดภาษาต้นฉบับได้กล่าวออกมานั้นคล้ายคลึงกับคำอุทานแสดงความเข้าใจหรือการรับรู้ในภาษาฉบับแปล จึงสามารถแปลด้วยการถอดเสียงออกมาได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง กลวิธีการแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออกสามารถพบได้ในกลุ่มคำอุทานบอกความรู้สึกต่าง ๆ เนื่องจากการแปลด้วยกลวิธีนี้สามารถเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของคำอุทานให้เหมาะสมกับบริบทสถานการณ์ได้ กลวิธีการแปลโดยการเพิ่มความมักพบในคำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจเพื่อให้ภาษาฉบับแปล

สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยเพิ่มอรรถรสในการรับชมรายการอีกด้วย กลวิธีการแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยมักพบในคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจและคำอุทานแสดงความรู้สึกประหลาดใจ เนื่องจากการใช้คำในภาษาไทยสามารถสื่ออารมณ์ให้ผู้ชมเข้าใจและรู้สึกตามได้มากกว่า รวมถึงสามารถสร้างความเป็นธรรมชาติให้กับบทสนทนาได้มากยิ่งขึ้น ส่วนกลวิธีการแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำมักพบในคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ เนื่องจากเวลาตกใจ ผู้พูดอาจอุทานคำชนิดอื่น ๆ ออกมาอย่างไม่เจตนา คำเหล่านั้นจึงสามารถเปลี่ยนหมวดคำมาเป็นคำอุทานได้

6. อภิปรายผลการวิจัย

1. งานวิจัยนี้พบว่าข้อมูลคำอุทานที่ปรากฏในรายการปกิณกะบันเทิง Six Sense สามารถทำหน้าที่สื่อความหมายได้ 2 หน้าทีคือ

1) หน้าทีแสดงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด เช่น ตกใจ เข้าใจหรือรับรู้ สงสาร ตีใจ เจ็บปวด เนื่องมาจากคำอุทานเพียงหนึ่งคำสามารถสื่อความหมายได้เท่ากับคำพูดทั้งประโยค จึงทำให้ผู้ฟังสามารถรับรู้หรือเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูดได้

2) หน้าทีแสดงเจตนาของผู้พูด การกล่าวคำอุทานช่วยแสดงเจตนาว่าผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังรู้สึกเช่นไร หรือต้องการให้ผู้ฟังทำอย่างไร เช่น การอุทานว่า “เฮ้” อาจแสดงเจตนาว่าผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังสนใจหรืออาจต้องการทักท้วงผู้ร่วมสนทนา

2. งานวิจัยนี้พบกลวิธีการแปลคำอุทานภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยทั้งหมด 6 กลวิธี ได้แก่

- 1) การแปลตรงตัว
- 2) การแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับ
- 3) การแปลตามบริบทที่ผู้พูดแสดงออก
- 4) การแปลโดยการเพิ่มความ
- 5) การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย
- 6) การแปลเป็นคำอุทานภาษาไทยด้วยการเปลี่ยนหมวดคำ

กลวิธีที่พบมากที่สุดคือกลวิธีการแปลเป็นคำอุทานภาษาไทย อาจเนื่องมาจากกลวิธีดังกล่าวเป็นการใช้คำที่เทียบเคียงได้กับคำในภาษาปลายทาง และเป็นคำที่สามารถสื่อความหมายได้เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้ผู้รับสารจึงสามารถเข้าใจความหมายของสารได้อย่างชัดเจน ส่วนกลวิธีที่พบน้อยที่สุดคือกลวิธีการแปลด้วยการถอดเสียงคำตามภาษาต้นฉบับ อาจเนื่องมาจากกลวิธีดังกล่าวเป็นกลวิธีที่ต้องคงเสียงของคำในภาษาเกาหลีไว้ โดยไม่พิจารณาความหมายของคำในภาษาต้นทางมากนัก จึงอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการสื่อความหมายได้ นอกจากนี้บางครั้งคำแปลยังอาจทำให้ผู้ชมเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดได้ไม่ชัดเจนเท่ากับการใช้กลวิธีการแปลกลวิธีอื่นอีกด้วย

3. จากข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยพบว่าบริบทและปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ อาจมีผลต่อการเลือกใช้คำแปลคำอุทาน นอกจากเรื่องหน้าที่ของคำ ความหมายที่แท้จริง รวมถึงประเภทของคำอุทานแล้ว ผู้แปลยังต้องคำนึงถึงบริบทและปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ประกอบด้วย ดังนี้

1) บริบททางสถานการณ์ สถานการณ์ที่ผู้พูดประสบส่งผลต่อการเลือกใช้คำแปล เช่น ในสถานการณ์ที่ผู้ร่วมรายการตกใจเป็นอย่างมากเมื่อได้ทราบว่าร้านอาหารที่ตนทายว่าเป็นร้านอาหารจริงกลับเป็นร้านอาหารปลอม จึงอุทานออกมาว่า “아이고” /อา-อี-โก/ ซึ่งแปลว่า “โธ่เอ๊ย” ในภาษาเกาหลี คำว่า “아이고” เป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกผิดหวัง ในขณะที่บทบรรยายภาษาไทยแปลว่า “ตายแล้ว” ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจของผู้พูด ในสถานการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้ร่วมรายการไม่ได้แสดงความรู้สึกผิดหวัง แต่แสดงความรู้สึกตกใจที่ความจริงไม่เป็นไปตามที่ตนคาดไว้ ดังนั้นภาษาฉบับแปลจึงแปลเป็นคำอุทานแสดงความรู้สึกตกใจ ตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้แปลคำนึงถึงบริบททางสถานการณ์ จึงสามารถเลือกคำแปลได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ผู้พูดประสบ หากแปลตรงตัวหรือใช้คำแปลอื่นอาจทำให้คำแปลนั้นไม่เหมาะสมกับสถานการณ์หรือทำให้ผู้ฟังเข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ไม่ชัดเจน

2) ปัจจัยทางสังคมของผู้พูด ปัจจัยทางสังคมของผู้พูดที่ส่งผลต่อการเลือกใช้คำแปล ได้แก่ เพศ อายุ บุคลิกภาพ ผู้แปลต้องคำนึงถึงปัจจัยทางสังคมของผู้พูดเพื่อพิจารณาการเลือกใช้คำแปลให้เหมาะสม เช่น ปัจจัยเรื่องเพศ โอนารา สมาชิกผู้หญิงคนหนึ่งในรายการอุทานว่า “어머나” /อ-มอ-นา/ ซึ่งแปลว่า “คุณพระ” บทบรรยายภาษาไทยแปลว่า “อู๊ย” ซึ่งเป็นคำที่ส่วนใหญ่มักปรากฏในการใช้ภาษาของเพศหญิง หากผู้พูดเป็นเพศชาย คำแปลดังกล่าวก็อาจดูไม่เหมาะสม ผู้แปลจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยดังกล่าวเพื่อเลือกใช้คำแปลให้เหมาะสมกับความหมายและเพศของผู้พูด ด้านปัจจัยเรื่องอายุ อิมิจู สมาชิกที่อายุน้อยที่สุดในรายการอุทานว่า “오야” /อี-ยา/ ซึ่งแปลว่า “ว้าว” บทบรรยายภาษาไทยแปลว่า “ว้าว ปังมาก” การเพิ่มคำว่า “ปังมาก” ซึ่งเป็นคำที่กำลังเป็นที่นิยมพูดกันในหมู่วัยรุ่นเข้ามาทำให้คำแปลนั้นเหมาะสมกับวัยของผู้พูด ซึ่งมีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่น ส่วนปัจจัยเรื่องบุคลิกภาพ เจสซี่ สมาชิกที่ชอบพูดภาษาอังกฤษในรายการอุทานว่า “와” /วา/ ซึ่งแปลว่า “โ้อ” บทบรรยายภาษาไทยแปลว่า “โ้อก็อด” คำว่า “ก็อด” ในที่นี้คือคำว่า “God” ในภาษาอังกฤษซึ่งแปลว่า “พระเจ้า” เนื่องจากเจสซี่เคยไปอยู่ที่สหรัฐอเมริกา จึงมักจะพูดภาษาอังกฤษร่วมกับภาษาเกาหลี และอาจมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกับคนเกาหลีส่วนใหญ่ ดังนั้นการแปลคำอุทานดังกล่าวจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยสังคมของผู้พูดประกอบด้วย

3) บริบททางวัฒนธรรม คำอุทานในภาษาต้นทางสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อทางศาสนา หรือวิถีชีวิตของคนในสังคมวัฒนธรรมนั้น ๆ ได้ ในกรณีนี้ คำอุทานภาษาเกาหลีที่ปรากฏในรายการปกิณกะบันเทิง Six Sense สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อทางศาสนาของชาวเกาหลีในเรื่องของพระเจ้า เช่น คำว่า “맙소사” /มับ-โซ-ซา/ ซึ่งแปลว่า “โ้อพระเจ้า” มักใช้คู่กับคำว่า “하느님” /ฮา-นือ-นิม/ ซึ่งแปลว่า “พระเจ้า” เมื่อนำมาแปลรวมกันแล้วจะมีความหมายว่า “พระเจ้าช่วย” ซึ่งเป็นคำอุทานที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องพระเจ้าในวัฒนธรรมของภาษาต้นทาง ด้วยเหตุนี้ ผู้แปลจึงเลือกใช้คำอุทานในภาษาฉบับแปลเป็นคำว่า “คุณพระช่วย” เพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของภาษาปลายทาง

4. ด้านการจำแนกประเภทคำอุทานตามเกณฑ์ความหมาย ผลการวิจัยของงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเบญจมา บุญเติม (2552) บางส่วน กล่าวคือ งานวิจัยนี้จำแนกประเภทคำอุทานออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำอุทานแท้และคำอุทานที่เกิดจากการนำคำในหมวดคำอื่นมาใช้เป็นคำอุทาน ส่วนงานวิจัยเรื่อง “การแปลคำอุทานในวรรณกรรมเรื่อง Harry Potter and the order of the phoenix และ Harry Potter and the half-blood prince” ของเบญจมา บุญเติม (2552) จำแนกประเภทคำอุทานออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มคำอุทานแท้ และกลุ่มคำอุทานเสริมบท

5. ด้านการจำแนกประเภทคำอุทานตามเกณฑ์หน้าที่ ผลการวิจัยของงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมภพ ไหญุโสมานัง (2544) กล่าวคือ การจำแนกประเภทคำอุทานที่พบในข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ทั้ง 12 ประเภท ล้วนปรากฏในผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการแปลคำอุทานในหนังสือการ์ตูนของวอลท์ ดิสนีย์ เป็นภาษาไทย” ของสมภพ ไหญุโสมานัง (2544) ด้วยเช่นกัน

6. ด้านกลวิธีการแปลคำอุทาน ผลการวิจัยของงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเบญจมา บุญเติม (2552) บางส่วน ในแง่ที่ว่ากลวิธีการแปลโดยเพิ่มความที่พบในงานวิจัยนี้ก็ปรากฏในผลการวิจัยของเบญจมา บุญเติม (2552) ด้วยเช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

- เบญจมา บุญเติม. (2550). **การแปลคำอุทานในวรรณกรรมเรื่อง Harry Potter and the order of the phoenix และ Harry Potter and the half-blood prince**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เปรมจิต ชนวงค์. (2538). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 8. นครศรีธรรมราช: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- พรทิพย์ ฉืดฉินนภา. (2544). **ข้อสังเกตเรื่องคำอุทาน**. วรรณวิทัศน์, 1(1), 171-173.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุ่งทิภา ฉันทันต์รัศมี. (2554). **การศึกษาคำอุทานในภาษาไทยที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์. (2552). **ภาษาศาสตร์ภาษาไทย**. นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมภพ ไหญุโสมานัง. (2544). **การศึกษาการแปลคำอุทานในหนังสือการ์ตูนของวอลท์ ดิสนีย์เป็นภาษาไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สัญญาวี สายบัว. (2533). **หลักการแปล**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2499). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- Drzazga, A. (2021). **The English interjection "oh" in specialist literature and translation.** *Linguistica Silesiana*, 42, 239-259.
- Nadyah, I. (2019). **An analysis of interjection translation technique and its meaning on 5 cm film.** Diploma thesis, Faculty of Adab and Humanities, State Islamic University.
- Newmark, P. (1995). **Approaches to translation.** New York: PhoenixELT.
- Prangmprang [นามแฝง]. (2564). **Sixth Sense ชาติที่คอนเซ็ปต์เล่นใหญ่ที่ชวนคุณเชื่อในสัมผัสที่ 6 จับผิดว่าอันไหน ‘ปลอม’.** สืบค้นจาก <https://www.korseries.com/sixth-sense-variety-show/>
- Pusandha, R. (2008). **Translation analysis of English interjection in Danielle Steel’s Fine Things into Indonesian version: Yang Terindah.** Diploma thesis, Subject of Language and Literature. Faculty of Teacher Training and Education. Universitas Muhammadiyah Surakarta.
- Rhee, K. H. (1995). **A study on the social character of Koreans.** *Ewha Medical Journal*, 4(18), 383-389.
- Yuwadee [นามแฝง]. (2018). **ฝึกคำอุทานน่ารัก ๆ แบบเกาหลี ไม่ยากอย่างที่คิด.** สืบค้นจาก <https://teen.mthai.com/education/161918.html>
- 케이블 일일 - TOP 10 LIST FOR TV PROGRAMS.** (2020). Retrived from http://www.nielsenkorea.co.kr/tv_terrestrial_day.asp